

III

(Euroopa Liidu lepingu kohaselt vastu võetud aktid)

EUROOPA LIIDU LEPINGU VI JAOTISE KOHASOLT VASTU VÕETUD AKTID

NÕUKOGU RAAMOTSUS 2009/948/JSK,

30. november 2009,

kohtualluvuskonfliktide vältimise ja lahendamise kohta kriminaalmenetluses

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikli 31 lõike 1 punkte c ja d ning artikli 34 lõike 2 punkti b,

võttes arvesse Tšehhi Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi, Slovaki Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi algatust,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit on seadnud eesmärgiks vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala säilitamise ja arendamise.
- (2) Selleks et tõhustada kohtu alla andmist, tagades samas nõuetekohase õigusemõistmise, peaksid liikmesriigid Euroopa Ülemkogu 4. ja 5. novembri 2004. aasta kohtumisel heaks kiidetud Euroopa Liidus vabaduse, turvalisuse ja õiguse tugevdamist käsitleva Haagi programmi⁽¹⁾ kohaselt kaaluma kohtualluvuskonflikte käsitlevate õigusaktide väljatöötamist, et lõpetada kriminaalmenetluste tunnistamise põhimõtte rakendamise meetmete üldine programm.
- (3) Käesolevas raamotsuses sätestatud meetmete eesmärk peaks olema vältida olukordi, mille puhul erinevates liikmesriikides toimetatakse samu tegusid käsitlevat paralleelset kriminaalmenetlust sama isiku suhtes, mis võib kaasa tuua kohtuotsuse langetamise samade tegude suhtes kahes või enam liikmesriigis. Raamotsusega

püütakse seetõttu ära hoida põhimõtte *ne bis in idem* rikkumine, nagu on sätestatud Schengeni 14. juuni 1985. aasta lepingu (Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta)⁽²⁾ rakendamise konventsiooni artiklis 54 vastavalt Euroopa Ühenduste Kohtu tõlgendusele.

- (4) Liikmesriikide pädevate asutuste vahel peaksid toimuma otsesed konsultatsioonid eesmärgiga saavutada üksmeel mis tahes tõhusa lahenduse suhtes, et vältida paralleelsete menetluste toimetamisest tulenevaid negatiivseid tagajärgi ning asjaomaste pädevate asutuste aja ja ressursside raiskamist. Seesugune tõhus lahendus võiks seisneda eelkõige kriminaalmenetluse toimetamises ühes liikmesriigis (nt kriminaalmenetluste üleandmise teel). See peaks hõlmama ka muid samme, mis võimaldavad tõhusal ja mõistlikul viisil menetlusalluvust muuta, näiteks juhtumi suunamist Eurojusti, kui pädevad asutused üksmeelele ei jõua). Sellega seoses tuleks erilist tähelepanu pöörata tõendite kogumise küsimusele, mida võib mõjutada paralleelsete menetluste toimetamine.

- (5) Kui ühe liikmesriigi pädeval asutusel on põhjendatult alust arvata, et teises liikmesriigis toimetatakse samu tegusid käsitlevat paralleelset kriminaalmenetlust sama isiku suhtes, mis võib kaasa tuua kohtuotsuse langetamise samade tegude suhtes kahes või enam liikmesriigis, peaks asjaomane asutus võtma ühendust kõnealuse teise liikmesriigi pädeva asutusega. Üksnes ühendust võtnud pädev asutus peaks hindama, kas põhjendatud alused on olemas või mitte. Põhjendatud alus võiks muu hulgas olla juhtum, kui kahtlustatav või süüdistatav tõendab asjakohase tõendusmaterjali abil, et teises liikmesriigis toimetatakse tema suhtes samu tegusid käsitlevat paralleelset kriminaalmenetlust, või kui teise liikmesriigi pädeva asutuse tehtud vastastikuse õigusabi taotlusest ilmneb paralleelse menetluse võimalik toimetamine või kui politseiasutustelt saadakse sellekohast teavet.

⁽¹⁾ ELT C 53, 3.3.2005, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 239, 22.9.2000, lk 19.

- (6) Pädevate asutuste vahelise teabevahetuse kord peaks põhinema kohustusel vahetada teatavat miinimumteavet, mis tuleks alati esitada. Kõnealuse teabe esitamine peaks eelkõige lihtsustama asjaomaste isikute nõuetekohast identifitseerimist ning vastavate paralleelsete menetluste laadi ja staadiumi kindlaksmääramist.
- (7) Pädeval asutusel, kellega teise liikmesriigi pädev asutus on ühendust võtnud, peaks olema üldine kohustus vastata esitatud teabenõudele. Ühendust võtnud asutust julgustatakse määrama tähtaega, mille jooksul pädev asutus, kellega ühendust võeti, peab võimaluse korral vastama. Pädevad asutused peaksid ühenduse võtmise käigus võtma täielikult arvesse vabadusest ilma jäetud isikute eriolukorda.
- (8) Pädevate asutuste vahelised otsesed kontaktid peaksid olema raamotsusega loodava koostöö juhtpõhimõtteks. Liikmesriikidel peaks olema õigus otsustada, millised asutused on pädevad käesoleva raamotsuse kohaselt tegutsema, pidades kinni liikmesriikide menetlusautonoomia põhimõttest, tingimusel et sellised asutused on pädevad sekkuma ja tegema otsuseid vastavalt raamotsuse sätetele.
- (9) Püüdes saavutada üksmeelt mis tahes tõhusa lahenduse suhtes eesmärgiga vältida kahes või enam liikmesriigis paralleelsete menetluste toimetamisest tulenevaid negatiivseid tagajärgi, peaksid pädevad asutused arvestama asjaoluga, et iga juhtum on ainulaadne, ning kaaluma selle asjaolusid ja põhjendusi. Üksmeele saavutamiseks peaksid pädevad asutused kaaluma asjakohaseid kriteeriume, mille hulka võivad kuuluda Eurojusti 2003. aasta aruandes avaldatud suunistes esitatud ning praktilistest vajadustest lähtudes koostatud kriteeriumid, ning võtma arvesse näiteks kohta, kus pandi toime suurem osa kuritegudest; kohta, kus tekkis suurem osa kahjust; kahtlustatava või süüdistatava asukohta ja võimalusi tema üleandmiseks või väljaandmiseks muude võimalike kohutalluvuste alla; kahtlustatava või süüdistatava kodakondsust või elukohta; kahtlustatava või süüdistatava olulisi huve; kannatanute ja tunnistajate olulisi huve; tõendite lubatavust ning võimalikke viivitusi.
- (10) Pädevate asutuste kohustus alustada otseseid konsultatsioone, et saavutada üksmeel käesoleva raamotsuse raames, ei peaks välistama võimalust viia sellised otsesed konsultatsioonid läbi Eurojusti abiga.
- (11) Ükski liikmesriik ei peaks olema kohustatud loobuma kohtualluvusest või teostama kohtualluvust, kui ta seda ei soovi. Kui kriminaalmenetluse koondamise suhtes ei ole üksmeelele veel jõutud, peaks liikmesriikide pädeval asutusel olema võimalik jätkata kriminaalmenetluse toimetamist iga kuriteo puhul, mis kuulub nende riigi kohtualluvusse.
- (12) Kuna käesoleva raamotsuse üldine eesmärk on vältida tarbetuid paralleelseid kriminaalmenetlusi, millega võib kaasneda põhimõtte *ne bis in idem* rikkumine, ei tohiks selle kohaldamine põhjustada kohtualluvuse kohaldamise konflikti, mida muul viisil ei tekiks. Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval ühisel alal tuleks kohustusliku kohtu alla andmise põhimõtet mõista ja kohaldada nii, et kõnealune põhimõte loetakse järgituks siis, kui mis tahes liikmesriik tagab kohtu alla andmise konkreetse kuriteo eest.
- (13) Kui on jõutud üksmeelele kriminaalmenetluse koondamise suhtes ühte liikmesriiki, peaksid teise liikmesriikide pädevad asutused tegutsema viisil, mis on saavutatud üksmeelega kooskõlas.
- (14) Kuna Eurojust sobib eriti hästi kohtualluvuskonfliktide lahendamisel abi andma, peaks asja saatmine Eurojustile olema tavapärase samm, kui üksmeelele ei olnud võimalik jõuda. Tuleks märkida, et nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsuse 2002/187/JSK (millega moodustatakse Eurojust, et tugevdada võitlust raskete kuritegude vastu) ⁽¹⁾ (Eurojusti otsus), mida on viimati muudetud nõukogu 16. detsembri 2008. aasta otsusega 2009/426/JSK (millega tugevdatakse Eurojusti), ⁽²⁾ artikli 13 lõike 7 punkti a kohaselt tuleb Eurojusti teavitada iga kord, kui kohtualluvuskonflikt on tekkinud või võib tõenäoliselt tekkida, ning et asja võib saata igal ajal Eurojustile, kui vähemalt üks otsestest konsultatsioonides osalev pädev asutus peab seda asjakohaseks.
- (15) Käesolev raamotsus ei piira 15. mail 1972. aastal Strasbourgis alla kirjutatud kriminaalmenetluse ülevõtmise Euroopa konventsiooni ega muude liikmesriikidevaheliste kriminaalmenetluste üleandmist käsitlevate kokkulepete kohaste menetluste kohaldamist.
- (16) Käesolev raamotsus ei tohiks tekitada tarbetut halduskoormust juhul, kui otsusega hõlmatud probleeme saab hõlpsasti lahendada muul sobival viisil. Seega peaks liikmesriikidevahelised olemasolevad paindlikumad vahendid või kokkulepped olema käesoleva raamotsuse suhtes üliluslikud.

⁽¹⁾ EÜT L 63, 6.3.2002, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 138, 4.6.2009, lk 14.

- (17) Käesolevas raamotsuses piirdatakse liikmesriikide pädevate asutuste vahelist teabevahetust ja otsest konsulteerimist käsitlevate sätete kehtestamisega ning seetõttu ei mõjuta käesolev raamotsus üksikisikute õigust nõuda kohtu alla andmist nende oma riigi või muus kohtualluvuses, kui selline õigus on sätestatud siseriiklike õigusaktidega.
- (18) Käesoleva raamotsuse kohaselt vahetatud isikuandmete töötlemise suhtes tuleks kohaldada nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsust 2008/977/JSK (kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusalase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitse kohta) ⁽¹⁾.
- (19) Keelte kasutamise korda käsitleva avalduse tegemisel palutakse liikmesriikidel lisada keelte hulka lisaks asjaomase liikmesriigi ametlikule keelele vähemalt üks keel, mis on Euroopa Liidus laialdaselt kasutatav.
- (20) Käesolev raamotsus austab põhiõigusi ja järgib põhimõtteid, mida tunnustatakse Euroopa Liidu lepingu artiklis 6 ja mis on kajastatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA RAAMOTSUSE:

1. PEATÜKK

ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 1

Eesmärk

1. Käesoleva raamotsuse eesmärk on soodustada tihedamat koostööd kahe või enama kriminaalmenetlust toimetava liikmesriigi pädevate asutuste vahel, et edendada tõhusat ja nõuetekohast õigusemõistmist.
2. Sellise tihedama koostöö eesmärk on
  - a) vältida olukordi, mille puhul erinevates liikmesriikides toimetatakse samu tegusid käsitlevat paralleelset kriminaalmenetlust sama isiku suhtes, mis võib kaasa tuua kohtuotsuse langetamise kahes või enam liikmesriigis ning kujutada endast seetõttu põhimõtte *ne bis in idem* rikkumist, ning
  - b) saavutada üksmeel mis tahes tõhusa lahenduse suhtes eesmärgiga vältida seesuguste paralleelsete menetluste toimetamisest tulenevaid negatiivseid tagajärgi.

Artikkel 2

Sisu ja reguleerimisala

1. Artiklis 1 nimetatud eesmärgi saavutamiseks kehtestatakse käesoleva raamotsusega raamistik, mis käsitleb
  - a) korda, mille kohaselt liikmesriikide pädevad asutused võtavad omavahel ühendust, et kinnitada samu asjaolusid käsitleva paralleelse kriminaalmenetluse toimetamist sama isiku suhtes;
  - b) otseste konsultatsioonide kaudu toimuvat teabe vahetamist kahe või enama liikmesriigi pädevate asutuste vahel, kes toimetavad samu asjaolusid käsitlevat kriminaalmenetlust sama isiku suhtes, kui nad on paralleelse kriminaalmenetluse toimetamisest juba teadlikud, et saavutada üksmeel mis tahes tõhusa lahenduse suhtes, eesmärgiga vältida seesuguste paralleelsete menetluste toimetamisest tulenevaid negatiivseid tagajärgi.
2. Käesolevat raamotsust ei kohaldata kriminaalmenetluste suhtes, mis on hõlmatud nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 (asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta) ⁽²⁾ artiklites 5 ja 13 sätestatud tingimustega.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas raamotsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „paralleelne menetlus” – samu tegusid käsitlev kriminaalmenetlus (nii kohtueelne menetlus kui ka kohtumenetlus), mida toimetatakse kahes või enam liikmesriigis sama isiku suhtes;
- b) „pädev asutus” – õigusasutus või muu asutus, kes asukoha-liikmesriigi õiguse kohaselt on pädev läbi viima käesoleva raamotsuse artikli 2 lõikes 1 kavandatud tegevusi;
- c) „ühendust võtnud asutus” – liikmesriigi pädev asutus, kes võtab ühendust teise liikmesriigi pädeva asutusega, et kinnitada paralleelse kriminaalmenetluse toimetamist;
- d) „reageeriv asutus” – pädev asutus, kellel ühendust võtnud asutus palub kinnitada paralleelse kriminaalmenetluse toimetamist.

⁽¹⁾ ELT L 350, 30.12.2008, lk 60.

⁽²⁾ EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1.

*Artikkel 4***Pädevate asutuste kindlaksmääramine**

1. Liikmesriigid määravad pädevad asutused kindlaks viisil, mis soodustab pädevate asutuse vahelisi otseseid kontakte.

2. Kooskõlas lõikega 1 teavitab iga liikmesriik nõukogu peasekretariaati, millised asutused on siseriiklike õigusaktide alusel pädevad tegutsema käesoleva raamotsuse kohaselt.

3. Olenemata lõigetest 1 ja 2, võib iga liikmesriik määrata, kui see osutub vajalikuks tulenevalt tema siseriikliku süsteemi korraldusest, ühe või mitu keskasutust, mis vastutavad teabenoüete edastamise ja vastuvõtmise eest kooskõlas artikliga 5 ja/või abistavad pädevaid asutusi konsultatsioonide käigus. Liikmesriigid, kes soovivad kasutada võimalust nimetada keskasutus või keskasutused, edastavad nõukogu peasekretariaadile nimetatud teabe.

4. Nõukogu peasekretariaat teeb lõigete 2 ja 3 kohaselt saadud teabe kättesaadavaks kõikidele liikmesriikidele ja komisjonile.

*2. PEATÜKK***TEABEVAHETUS***Artikkel 5***Ühenduse võtmise kohustus**

1. Kui liikmesriigi pädeval asutusel on põhjendatult alust arvata, et teises liikmesriigis toimetatakse paralleelset kriminaalmenetlust, võtab ta ühendust kõnealuse teise liikmesriigi pädeva asutusega, et kinnitada kõnealuste paralleelsete menetluste toimetamist, eesmärgiga alustada vastavalt artiklile 10 otseseid konsultatsioone.

2. Kui asutus, kellega ühendust tuleb võtta, on ühendust võtvale asutusele teadmata, teeb viimane kõik vajalikud järelepärimised, sealhulgas Euroopa õigusosalase koostöö võrgustiku kontaktasutuste kaudu, et saada andmed kõnealuse pädeva asutuse kohta.

3. Ühenduse võtmise korda ei kohaldata juhul, kui paralleelseid menetlusi toimetavaid pädevaid asutusi on juba mis tahes muul viisil teavitatud kõnealuste menetluste toimetamisest.

*Artikkel 6***Vastamiskohustus**

1. Reageeriv asutus vastab kooskõlas artikli 5 lõikega 1 esitatud teabenoüetele ühendust võtnud asutuse märgitud mõist-

liku tähtaja jooksul või, kui tähtaega pole märgitud, põhjendamatult viivitamata ning teavitab ühendust võtnud asutust sellest, kas antud liikmesriigis toimetatakse paralleelset kriminaalmenetlust. Juhul kui ühendust võtnud asutus on teavitanud reageerivat asutust sellest, et kahtlustatav või süüdistatav isik on kinni peetud või viibib vahi all, käsitleb viimane teabenoüet kiirendatud korras.

2. Kui reageeriv asutus ei saa vastata ühendust võtnud asutuse kehtestatud mis tahes tähtaja jooksul, teavitab ta selle põhjustest viivitamatult ühendust võtnud asutust ning märgib tähtaja, mille jooksul asjaomane teave edastatakse.

3. Kui asutus, kellega ühendust võtnud asutus ühendust võttis, ei ole artikli 4 kohaselt pädev asutus, edastab ta teabenoüete viivitamatult pädevale asutusele ja teavitab sellest ühendust võtnud asutust.

*Artikkel 7***Teabevahendid**

Ühendust võtnud asutus ja reageeriv asutus kasutavad teabevahetuseks mis tahes vahendeid, mille kasutamise kohta saab esitada kirjaliku tõendi.

*Artikkel 8***Teabenoüetes esitatav miinimumteave**

1. Ühendust võtnud asutus esitab vastavalt artiklile 5 teabenoüete esitamisel järgmised andmed:

- a) pädeva asutuse kontaktandmed;
- b) kriminaalmenetluse esemeks olevate tegude ja asjaolude kirjeldus;
- c) kõik kahtlustatava või süüdistatava isiku ning vajaduse korral kannatanute asjakohased andmed;
- d) käimasoleva kriminaalmenetluse staadium ning
- e) vajaduse korral teave kahtlustatava või süüdistatava isiku kohtueelse kinnipidamise või vahi all hoidmise kohta.

2. Ühendust võtnud asutus võib esitada antud liikmesriigis käimasoleva kriminaalmenetlusega seotud asjakohast lisateavet, näiteks teavet kõnealuses riigis esile kerkinud raskuste kohta.

*Artikkel 9***Vastuses esitatav miinimumteave**

1. Reageeriv asutus esitab artikli 6 kohases vastuses järgmised andmed:

- a) teave selle kohta, kas toimetatakse või on toimetatud menetlust osa või kõikide tegude suhtes, mille suhtes toimetatakse ühendust võtnud asutuse esitatud teabenõudes nimetatud kriminaalmenetlust, ning kas menetlust toimetatakse või toimetati sama isiku suhtes;

punkti a jaatava vastuse korral:

- b) pädeva asutuse kontaktandmed ning
- c) käimasoleva menetluse staadium või lõpliku otsuse korral nimetatud lõpliku otsuse laad.

2. Reageeriv asutus võib esitada antud liikmesriigis käimasoleva või lõppenud kriminaalmenetlusega seotud asjakohast lisateavet, eelkõige selles riigis kriminaalmenetluse esemeks olevate tegude kohta.

3. PEATÜKK

OTSESED KONSULTATSIOONID*Artikkel 10***Kohustus alustada otseseid konsultatsioone**

1. Kui on kindlaks tehtud, et toimetatakse paralleelseid kriminaalmenetlusi, alustavad asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused otseseid konsultatsioone, et saavutada üksmeel mis tahes tõhusa lahenduse suhtes, eesmärgiga vältida seesuguste paralleelsete menetluste toimetamisest tulenevaid negatiivseid tagajärgi, mille tulemuseks võib vastavalt vajadusele olla kriminaalmenetluste koondamine ühte liikmesriiki.

2. Seni kuni otseseid konsultatsioone läbi viiakse, esitavad asjaomased pädevad asutused teineteisele teavet kõikide menetluste käigus tehtud oluliste menetlustoimingute kohta.

3. Otseste konsultatsioonide käigus vastavad nendes osalevad pädevad asutused võimaluse korral kõnealustes konsultatsioonides osalevate teiste pädevate asutuste teabenõuetele. Kui üks pädev asutus palub teisel pädeval asutusel esitada konkreetset teavet, mis võib kahjustada riigi olulisi julgeolekuhuve või

konkreetsete isikute turvalisust, ei pea asjaomane pädev asutus teavet esitama.

*Artikkel 11***Üksmeele saavutamise kord**

Kui liikmesriikide pädevad asutused alustavad juhtumiga seoses otseseid konsultatsioone, et saavutada üksmeel vastavalt artiklile 10, kaaluvad nad juhtumi asjaolusid ja põhjendusi ning kõiki tegureid, mida nad peavad asjakohaseks.

*Artikkel 12***Koostöö Eurojustiga**

1. Käesolev raamotsus täiendab Eurojusti otsust ega piira selle kohaldamist.

2. Kui ei suudeta saavutada üksmeelt vastavalt artiklile 10, saadab liikmesriigi asjaomane pädev asutus vajaduse korral juhtumi Eurojustile lahendamiseks juhul, kui Eurojust on pädev tegutsema Eurojusti otsuse artikli 4 lõike 1 kohaselt.

*Artikkel 13***Teabe esitamine menetluste tulemuste kohta**

Kui vastavalt artiklile 10 läbi viidavate otseste konsultatsioonide käigus jõutakse üksmeelele kriminaalmenetluste koondamise suhtes ühte liikmesriiki, teavitab kõnealuse liikmesriigi pädev asutus teise liikmesriigi pädevat asutust menetluste tulemustest.

4. PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED*Artikkel 14***Keeled**

1. Kõik liikmesriigid märgivad nõukogu peasekretariaati hoiule antavas avalduses need Euroopa Liidu institutsioonide ametlikud keeled, mida võib kasutada ühenduse võtmiseks vastavalt 2. peatükile.

2. Pädevad asutused võivad leppida kokku, et nad kasutavad vastavalt artiklile 10 läbi viidavate otseste konsultatsioonide käigus mõnda muud keelt.

*Artikkel 15***Seos muude õigusaktide ja muude kokkulepetega**

1. Kui muud õigusaktid või kokkulepped võimaldavad laiendada käesoleva raamotsuse eesmärgi ning aitavad lihtsustada või hõlbustada korda, mille kohaselt siseriiklikud asutused vahetavad teavet käimasolevate kriminaalmenetluste kohta, alustavad otseseid konsultatsioone ja püüavad saavutada üksmeelt mis tahes tõhusa lahenduse suhtes, eesmärgiga vältida paralleelsete kriminaalmenetluste toimetamisest tulenevaid negatiivseid tagajärgi, võivad liikmesriigid

- a) jätkata käesoleva raamotsuse jõustumise ajal kehtivate kahe- või mitmepoolsete lepingute või kokkulepete kohaldamist;
- b) sõlmida pärast käesoleva raamotsuse jõustumist kahe- või mitmepoolseid lepinguid või kokkuleppeid.

2. Lõikes 1 osutatud lepingud ja kokkulepped ei mõjuta mingil moel suhteid liikmesriikidega, kes ei ole nende osalised.

*Artikkel 16***Rakendamine**

Liikmesriigid võtavad käesoleva raamotsuse sätete järgimiseks vajalikud meetmed 15. juuniks 2012.

Liikmesriigid edastavad 15. juuniks 2012 nõukogu peasekretariaadile ja komisjonile nende sätete teksti, millega võetakse siseriiklikku õigusesse üle käesolevast raamotsusest tulenevad kohustused.

*Artikkel 17***Aruanne**

Komisjon esitab 15. detsembriks 2012 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse, millises ulatuses on liikmesriigid võtnud käesoleva raamotsuse järgimiseks vajalikke meetmeid, ning millele vajaduse korral lisatakse seadusandlikke ettepanekuid.

*Artikkel 18***Jõustumine**

Käesolev raamotsus jõustub Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval.

Brüssel, 30. november 2009

Nõukogu nimel

eesistuja

B. ASK